

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Asinus Dominos mutans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

set laqueis, lætitiã simulans protinus ad Simium advolat. En felix, inquit, ô Rex, augurium ferro recentis Principatûs. Defossas opes inveni; nemorum quidquid uspiam est, tibi debetur uni; quamprimùm huc ades. Antro in propinquo magna vis auri later. Hoc fruerè, tibi fors læta quod sponte obtulit. Dolosæ Vulpi credit ultrò Simius; (furalis auri nam quid non cogat famas) & agili cursu properat monstratum in locum. Sed enim opertis cùm hæssisset cassibus; næ tu maligna es, inquit, Vulpem incusans; quæ mihi sic illuseris. Et Tu, reposuit illa subridens, tibi feras in omnes imperium arroges, tam destitutus mente, ut in laqueos cadas? Depone sceptrum imprudens, & regni habenas perimite peritioribus.

ASINUS DOMINOS MUTANS.

O Litori cuiquam serviebat Asinus servitutum, & illam, ut iniquæ mentis pecudi videbatur, durissimam; nam & minimum pabuli, & laboris ferebat plurimum. Is servitii pariter & longioris pertæsus jejunii, Regem Deorum sic compellasse dicitur. O qui ferarum pariter atque hominum bonos labores ultrò respicis, magne Jupiter, nam te idem in omnes tenere imperium ferunt. Te nostra moveant fata, & alterius Domini liceat famulatum pati. Annuit oranti Jupiter, & Figulum dedit. At meliorem nihilo nacta sortem bellua. Namque ille duris prægravans lateribus, multis insuper pecudem cædebat plagis. Recurrere iterum Asinus infelix ad preces, & novum rogare dominum

num

num. Qui voti compos venditus Coriario est.
Mox durio rem visus vitam vivere, fœdis suo-
rum affiniūque pellibus dum farcinatus agitur;
ô utinam ait, servire dominis liceat prioribus!
Is me labore postquam longo peremerit, & de-
mortui corium perget exercere duriter.

EPIMYTHION.

*Quicumque servis, domino contentus
vivito, mutare dominos nonnisi in
pejus datur.*

STULTUS ET SAPIENS.

X **S**Tultus quidam ac petulans Sapiētem in vi-
rum cū incidisset, cœpit ipsum persequi
lapidibus. Ad quem conversus alter, &
factum bene, ne vivam, inquit! quin ades, &
hanc laboris mercedem cape; simul & numum
porrigit. Tum sic prosequitur. Si plus haberem
mehercule, amplius & tu ferres præmium. At
faciam tamen meritis par merces ut respondeat
tuis. Hunc tu hominem vides, ad nos qui ad-
properat? Dives est, mihi crede, idem & po-
tens; atque, hoc si negem, intexta vestis auro
fulgēnsque purpura, & longa circum turba fa-
mulantū probant. Huic tu lapidem impinge
similiter! nulla mora est, ornabit te pro tuis vir-
tutibus. Persuasus ille, blandis & inescatus do-
lis, continuo lapidem Diviti immitit gravem.
Sed spes fefellit impudentem audaciam; namque